Timpul chitarelor

(Daniela Caraman Fotea, 6 februarie 2006)

„Nici o brazdă de cultură nu trebuie uitată”. Amintesc acest citat din Iorga, pentru că voi aborda domeniul rock–pop–folk. Motivul este o foarte proaspătă apariție editorială la Humanitas Educațional – „Timpul chitarelor electrice”, autor Doru Ionescu, ziarist, realizator de emisiuni la TVR.

Deși are 416 pagini, cartea se citește pe nerăsuflate. Nu poți s-o lași din mînă! Pentru că personajele ei, cei care au creat numitele genuri, începînd din anii '60, o dată „inventariați”, remixați între pagini de dicționar, acum vorbesc. Iși deapănă amintiri, fiecare după cum crede, cum îi permit memoria, fidelitatea, obiectivitatea, sau echidistanța față de evenimentele de loc comode ale devenirii acelor arte pe care le-am numit fiicele mai mici ale Euterpei. Unii au nostalgie, umor, alții privesc înapoi cu mînie.

Sunt consemnări pe banda magnetică sau pe film; cartea are un subtitlu: jurnal de călătorie în arhiva TVR; au constituit obiectul, subiectul a zeci de emisiuni cu secvențe muzicale uitate sau ascunse, datînd, multe, de acum 30 – 40 de ani. Urmărite cu surpriză, și lacrimă de emoție în ochi. Pentru că aceste emisiuni au un efect electrocutant: „coboară vîrsta”(!), după cum spune autorul.

Să vezi prime înregistrări cu Sincron, Sideral, Romanticii, Phoenix, Mircea Florian, Dan Andrei Aldea, să-i reîntâlnești după zeci de ani de absență, pe cei care au ales calea exilului, Nancy Brandes, Gabi Nacu, Marcela Saftiuc, Cornel Ionescu „muzicuță” și lista este lungă sau pe cei trecuți în eternitate, ce experiență! Toate devin sub condeiul fluvial al lui Doru Ionescu, **istorie** (fără intenție de cronologie). Rădăcină bogată, cu esențe și ecou peste timp. Se coagulează **pentru prima oară** și foarte **credibil** – ca epicentru al multiplelor declarații-document, tabloul unei lumi, o vreme care a dat valori: le pot numi de patrimoniu pentru că ele există de zeci de ani, și sunt încă actuale. Doar la Mircea Baniciu să mă refer și ar fi de ajuns...

Prin ideea neobișnuită de a inserta în carte fragmente din scenariul, din desfășurătorul emisiunilor se face și o trecere în revistă a repertoriului rock, pop, folk existent în TVR; iar trecerea celor mai importante hit-uri pe DVD este o altă idee notabilă a instituției.

Cartea „Timpul chitarelor electrice” îmi oferă un confort spiritual aparte. Am crezut în Doru Ionescu de la început: mai întîi pentru că vorbeam aceeași limbă: el este muzician, poate aprecia muzica prin esența ei, nu după ureche. Apoi, pentru că a optat pentru un drum prea bine cunoscut mie; cu provocările lui, capcanele, bucuriile lui: realizator de radio, de televiziune, cronicar muzical de gen, în fine autor cu demers tipărit – carte. Cvadrupla îndeletnicire cere performanță, răbdare, perseverență, rezistență la cîrteala mediocrității, pasiune, vocație. Dar, împlinită, la performanță, îți dă marea satisfacție: împăcarea cu tine însăți care echilibrează, motivația existenței profesionale. Mulțumesc pentru carte, o... „oază de rock”, tînărului coleg. „Timpul chitarelor electrice” ne va ține mult timp... în priză!

Post scriptum: se știe, rockul e... misogin! Dar, iată că Doamnele au avut un cuvînt salutar privitor la acest important volum-restituire: Daniela Zeca – directoarea „culturală” a televiziunii, Daniela Papadima, directoarea editurii Humanitas Educațional. Cu voia Dvs., Daniela Caraman Fotea.